

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДОНЕЦЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ УПРАВЛІННЯ
ДОНЕЦЬКА ОБЛАСНА ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ
МАРІУПОЛЬСЬКА МІСЬКА РАДА
ГО «ФОНД РОЗВИТКУ МАРІУПОЛЯ»
АРИЕЛЬСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ, Ізраїль
БЕРДЯНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ВИЩА ШКОЛА ЕКОНОМІКИ ТА ГУМАНІТАРИСТИКИ (WSEH), Республіка Польща
ДУНАЙСЬКИЙ ІНСТИТУТ НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
«ОДЕСЬКА МОРСЬКА АКАДЕМІЯ»
ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ІНСТИТУТ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ (EIDV), Словацька Республіка
ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СОЦІАЛЬНО-ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ (EUST), Республіка Польща
ІНСТИТУТ ПІДГОТОВКИ КАДРІВ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ ЗАЙНЯТОСТІ УКРАЇНИ
УКРАЇНСЬКА АСОЦІАЦІЯ З РОЗВИТКУ МЕНЕДЖМЕНТУ ТА БІЗНЕС-ОСВІТИ
АСОЦІАЦІЯ СПРИЯННЯ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ ОСВІТИ ТА НАУКИ «SPACETIME»

СТРАТЕГІЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ДЕРЖАВНОГО ТА ТЕРИТОРІАЛЬНОГО РОЗВИТКУ

**Матеріали IV Міжнародної науково-практичної конференції
(Маріуполь, 9 жовтня 2020 р.)**

Маріуполь
2020

Редакційна колегія:

Голова – *Марова С. Ф.*, д.держ.упр., професор, голова оргкомітету, ректор Донецького державного університету управління;

Заступник голови – *Балуєва О. В.*, д.е.н., професор, заступник голови оргкомітету, проректор з наукової роботи Донецького державного університету управління

Члени ради:

Токарева В. І., д.держ.упр., професор, проректор з науково-педагогічної роботи Донецького державного університету управління;

Смирнова І. М., д.пед.н., доцент, заступник директора з науково-педагогічної роботи Дунайського інституту Національного університету «Одеська морська академія»;

Солоха Д. В., д.е.н., професор, декан факультету економіки Донецького державного університету управління;

Дятлова В. В., д.е.н., професор, завідувач кафедри менеджменту зовнішньоекономічної діяльності Донецького державного університету управління;

Черниш О. І., д.держ.упр., професор, завідувач кафедри менеджменту невиробничої сфери Донецького державного університету управління;

Стойка А. В. д.держ.упр., професор, завідувач кафедри туризму Донецького державного університету управління;

Тарасенко Д. Л., д.е.н., доцент, декан факультету права і публічного управління Донецького державного університету управління;

Маслов І. З., к.т.н., механік I-го розряду, завідувач кафедри судових енергетичних установок і систем Дунайського інституту Національного університету «Одеська морська академія»;

Калініна І. В., к.ю.н., доцент, завідувач кафедри спеціально-правових дисциплін Донецького державного університету управління;

Никифоренко Н. О., к.і.н., доцент, завідувач кафедри соціології управління Донецького державного університету управління;

Хороших В. В., к.держ.упр., доцент, завідувач кафедри маркетингу Донецького державного університету управління;

Драгомірова Є. С., к.е.н., доцент, доцент кафедри туризму Донецького державного університету управління;

Ткаченко О. Г., к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту зовнішньоекономічної діяльності Донецького державного університету управління.

Затверджено рішенням Вченої ради Донецького державного університету управління від 01.10.2020 р. № 2.

С 83 *Стратегічний потенціал державного та територіального розвитку: матеріали IV міжнародної науково-практичної конференції (наукове електронне видання) м. Маріуполь, 9 жовтня 2020 р. Маріуполь. 2020. 442 с.*

У збірнику представлені матеріали Міжнародної науково-практичної конференції «Стратегічний потенціал державного та територіального розвитку». Наведено погляди представників органів державної та місцевої влади, наукової спільноти та практиків щодо проблем формування стратегічного потенціалу державного та територіального розвитку та пошуку шляхів їх вирішення. Матеріали будуть корисними для науковців, практиків, керівників підприємств, викладачів вищої школи, аспірантів, студентів.

оскільки очікується, що заявки досягнуть 20 000–30 000 через масштабні наслідки коронавірусної епідемії. Загальна сума, яка буде розподілена як гранти в Гельсінкі, становить 43,5 млн євро [9].

Підсумовуючи викладене, вважаємо за доцільне зверну увагу, що для забезпечення дійсно сталого розвитку міст і громад, потрібно використовувати досвід провідних і успішних країн, приклад Гельсінкі є одним із них. Вбачаємо, успішність полягає у відповідальному ставленні не тільки публічної влади, а громади і бізнесу у прагненні до спільного сталого та збалансованого розвитку.

Список використаних джерел:

1. Перетворення нашого світу: Порядок денний у сфері сталого розвитку до 2030 року: Резолюція, прийнята в рамках 70-ї сесії Генеральною Асамблеєю 25 вересня 2015 року. URL: http://sdg.org.ua/images/Agenda2030_UA.docx.
2. Національна доповідь «Цілі сталого розвитку: Україна». URL: http://un.org.ua/images/SDGs_NationalReportUA_Web_1.pdf.
3. Про Цілі сталого розвитку України на період до 2030 року: Указ Президента України від 30.09.2019 № 722/2019. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/722/2019>.
4. Maailman toimivin kaupunki – Helsingin kaupunkistrategia 2017-2021. <https://www.hel.fi/helsinki/fi/kaupunki-ja-hallinto/strategia-ja-talous/kaupunkistrategia/strategia-ehdotus/>.
5. Kestävä kehitys konkretisoituu. URL: <https://www.hel.fi/uutiset/fi/kaupunginkanslia/kestava-kehitys-konkretisoituu>.
6. From Agenda to Action - The Implementation of the UN Sustainable Development Goals in Helsinki. 2019. URL: <https://www.hel.fi/static/helsinki/julkaisut/SDG-VLR-Helsinki-2019-en.pdf>.
7. Maailman toimivin kaupunki. Kestävän kehityksen tavoitteet. Kaupunkitasoisen toimeenpanoraportoinnin ensimmäinen osa. URL: <https://www.hel.fi/static/helsinki/julkaisut/helsinki-sdg-raportoinnin-osa-1.pdf>.
8. Maailman toimivin kaupunki. Kestävän kehityksen tavoitteet. Kaupunkitasoisen toimeenpanoraportoinnin toinen osa. URL: <https://www.hel.fi/static/helsinki/julkaisut/helsinki-sdg-raportoinnin-osa-2.pdf>.
9. Haku helsinkiläisten yksityrittäjien toimintatukeen koronavirustilanteessa. 2020. URL: <https://www.hel.fi/uutiset/fi/kaupunginkanslia/haku-helsinkilaisten-yksinyrittajien-toimintatukeen-koronavirustilanteessa-on-avautunut>.

УДК 343.34

ПРОТИДІЯ ТЕРОРИЗМУ ЯК ВЕКТОР ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ

ПОЛІТОВА А. С.,

кандидат юридичних наук, доцент

Сьогодні важливим чинником, що сприяє терористичній діяльності, є терористичні організації, які об'єднують представників різних держав та навіть світу. Як правило, вони здійснюють свою діяльність на території декількох держав,

забезпечені розвинутою інфраструктурою, включаючи органи управління, фінансові інструменти, місця для підготовки бойовиків тощо. Між окремими терористичними організаціями налагоджено постійну взаємодію, співпрацю.

У ст. 13 «Боротьба з тероризмом» Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, зазначено, що «Сторони домовились співпрацювати на двосторонньому, регіональному та міжнародному рівнях з метою запобігання та **боротьби з тероризмом** (виділ. – П.А.С.) відповідно до міжнародного права, міжнародних норм у сфері прав людини, а також відповідно до гуманітарного права та норм права, що регулюють статус біженців» [1].

Говорячи про протидію тероризму, слід констатувати, що для країн Європейського Союзу (далі – ЄС) ця проблема залишається актуальною та одним із перспективних напрямів діяльності із забезпечення національної безпеки. Відповідно до Контртерористичної стратегії ЄС, основними напрямками діяльності країн ЄС є запобігання, захист, припинення та реагування, а також відзначена необхідність співпраці та координації між державами у боротьбі з діяльністю, яка прямо або опосередковано може бути пов'язана з тероризмом.

В Україні існує достатня база для протидії тероризму. Це і Закон України «Про боротьбу з тероризмом», і Кримінальний кодекс України (ст.ст. 258, 258-1, 258-2, 258-3, 258-4, 258-5). Україна також є країною, що діє в рамках Європейської конвенції про боротьбу з тероризмом (1977 р.), яка передбачає видачу підозрюваних в тероризмі, Міжнародної конвенції про боротьбу з бомбовим тероризмом (1997 р.) і Міжнародної конвенції про боротьбу з фінансуванням тероризму (1999 р.).

Разом з тим, протягом останніх років у нашій державі відмічається зростання кількості та збільшення інтенсивності терористичних загроз; зокрема кількість учинених терористичних актів на території України у 2014 р. зросла у 200 разів (у 2013 р. було порушено терористичного акту, 172 – створення терористичної групи чи терористичної організації й 45 – фінансування тероризму [2]). Слід відзначити, що на міжнародному рівні в Глобальному індексі тероризму у 2015 р. Україна піднялася з 51 на 12 місце за впливом цього феномена на політичні, соціальні та економічні процеси в державі. У 2019 р. вона зайняла 24 місце в Глобальному індексі тероризму серед 138 країн світу.

До причин, що впливають на поширення тероризму в Україні варто вказати наступні, які окреслили О. В. Стародубцева й О. Л. Хитра, зокрема:

– низький рівень діяльності ООН та інших міжнародних правозахисних організацій у вирішенні міжнародних конфліктів, коли спостерігаються загострення як однією із формою боротьби за зміну міждержавних кордонів добросусідських відносин між Україною та РФ, яка призвела до анексії Автономної Республіки Крим та східних регіонів республіки;

– протидія українській владі терористично-екстремістських груп за так званої «підтримки значної» частини населення на Сході України, з метою захисту доктрини «російського світу» та подальшим відокремленням зі складу держави території Донецької та Луганської областей;

– низький рівень ведення інформаційної пропаганди в окупованій території України, як відомо, громадську думку на сході України значною мірою формує саме засоби масової інформації РФ;

– недовіра до української влади, пов'язаної з незадовільними соціальними умовами життя населення;

– конфесійні конфлікти з приводу негативного та безпричинного впливу московського патріархату на національне релігійне середовище;

– відсутність високого рівня правової і політичної культур та професійних знань окремих високих державних посадовців у прийнятті вагомих рішень щодо забезпечення і протидії сучасному тероризму та сепаратизму в Україні [3, с. 162].

Підводячи підсумок нашого невеликого дослідження, можна констатувати, що тероризм – це тактика дій, яку в принципі неможливо знищити. Розвиток науки, технологій суттєво впливають на розвиток і удосконалення цієї загрози. Проте, актуальність протидії тероризму в Україні, поки відбувається події на Сході нашої держави, залишатиметься. Адже у Стратегії національної безпеки України, затвердженої Указом Президента України від 14 вересня 2020 р. № 392/2020, відзначено, що низький рівень добробуту породжує зневіру і невпевненість у майбутньому, провокує насильство, що гальмує розвиток та консервує відсталість. Особливо небезпечним є укорінення радикальних суспільних настроїв і середовищ, які є основою для політичного насильства й сепаратизму, діяльності незаконних збройних формувань, **поширення тероризму**. Злочинність загрожує правам і свободам, законним інтересам людей, суспільства та держави [4].

Список використаних джерел:

1. Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_011#Text.

2. Статистичні дані. Генеральна прокуратура України: офіц. сайт. URL: https://www.gp.gov.ua/ua/stst2011.html?dir_id=113653&libid=100820&c=edit&c=fo.

3. Стародубцева О. В., Хитра О. Л. Сутність та умови прояву тероризму в Україні. *Управлінські, правові та економічні аспекти забезпечення безпеки життєдіяльності населення і території*: Матеріали всеукраїнської науково-практичної конференції молодих вчених, курсантів та студентів Л.: ЛДУ БЖД, 2019. С. 161–162.

4. Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 14 вересня 2020 року «Про Стратегію національної безпеки України»: Указ Президента України від 14 вересня 2020 року № 392/2020. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/392/2020#Text>.